

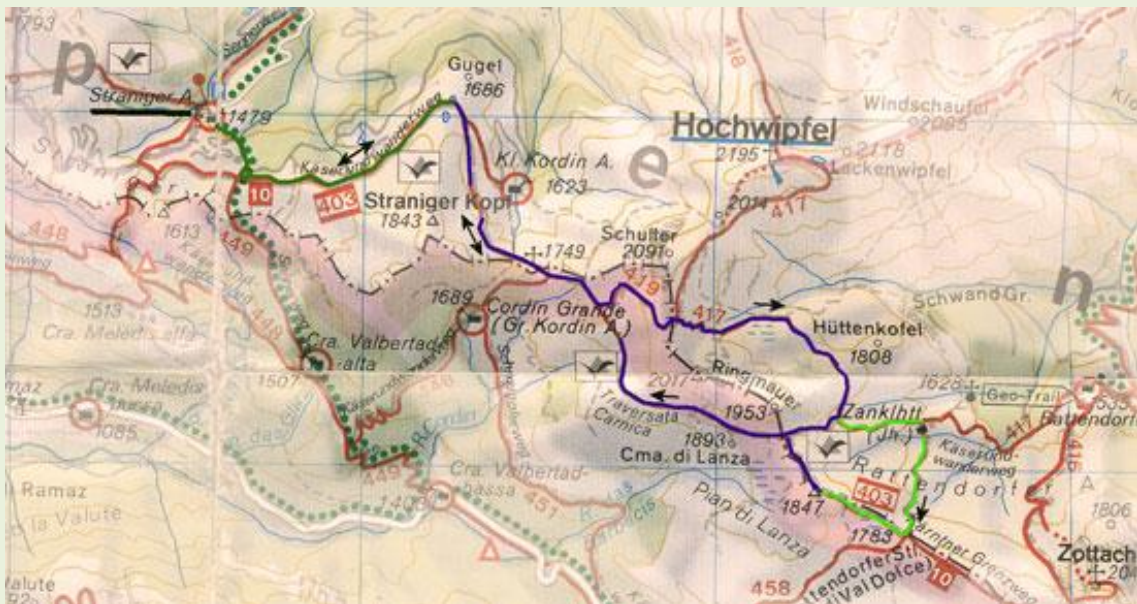

Rondom de Ringmauer

Straniger Alm - Kordin Alm - Schülersattel - Ringmauer - Kordin Alm - Straniger Alm

4.5 uur, 7 Km en 450 hoogtemeters

Wie van adembenemende constant veranderende uitzichten houdt, moet deze lichte rondwandeling bovenaan het wandellijstje zetten. De klim naar de eerste Sattel is het zwaarste deel van de tocht, de rest van de route gaat het alleen maar licht op en neer

zodat het voor iedereen goed te doen zal zijn. Ruim boven de bomengrens loopt de route om de Ringmauer zodat we steeds weer in een ander prachtig dal uit kunnen kijken. Het mooiste wandelweer voor deze tocht is natuurlijk een heldere dag.

Eerst moeten we naar de Straniger Alm zien te komen en dat betekent een prachtige autorit omhoog vanuit het dorpje Stranig.

Aan de weg 111 van Hermagor naar Kötschach, ligt halverwege Kirchbach. In Kirchbach wordt Stranig linksaf aangegeven, dan is het nog 2.5 Km. Ook in Reisach, het volgende dorpje aan de hoofdweg, gaat een weg linksaf. (Langs het station).

Neem voor deze wandeldag wel de tijd, want alleen al de autorit vanaf Kirchbach tot het startpunt neemt driekwart uur in beslag.

In het maar enkele huizen tellende Stranig ligt een driesprong waar we oversteken en via een smalle weg het dorp weer uitrijden. Net voordat het weggetje scherp rechtsaf buigt, gaan we linksaf de halfverharde weg in. De Straniger Alm wordt er al aangegeven.

Enmaal in het bos begint het flink te stijgen en via veel haarspeldbochten komen we steeds hoger. Op 1479m, na een prachtige rit, komen we bij de Straniger Alm met het gezellige terras waar doorgaans veel auto's geparkeerd staan. Vanaf deze Alm lopen veel wandelroutes waarvan we er meerdere hebben beschreven. Deze keer starten we echter verderop.

We rijden voorbij de Alm en gaan op de T-splitsing bij de routeborden linksaf. Een stukje verderop in een bocht dan nogmaals linksaf richting de Kleine Kordin Alm. Deze staat duidelijk aangegeven. Na het passeren van een veehek is het nog een eindje voor we rechts van de weg een paal met gele routebordjes zien staan waar we willen starten.

Voorbij deze bordjes volgt een scherpe bocht naar rechts en in de bocht is voldoende ruimte om te parkeren. 100m voorbij de bocht aan de rechterzijde is nog meer ruimte mocht het er druk zijn.

We maken ons op voor een heerlijke wandeldag door snel de wandelschoenen aan te trekken en de rugzakken om te hangen.

Eerst lopen we terug naar de gele bordjes, want hierlangs loopt de 403 Kärnische Höhenweg die we willen nemen richting Nassfeld/Hochwipfel.

Even gaan we een stukje bos in, daarna is er weer vrij zicht en zien we links onder ons de Kleine Kordin Alm liggen. Met erboven de opvallende Schülterkofel die we dagelijks vanaf de camping kunnen zien en zo mooi oplicht bij zonsondergang. Het puntje rechts daarvan (foto onder) is de Ringmauer waar we straks omheen zullen lopen, maar eerst moeten we de Sattel tussen deze twee toppen zien te bereiken.

Het blijft geleidelijk stijgen over een pad dat er bijna rood gekleurd lijkt. Dan wordt het rotsachtiger en moeten we verschillende kleine stroompjes oversteken tot we op een afrastering aflopen met daarin een houten hekje.

Dit is de scheiding tussen Italië en Oostenrijk en achter het draad zien we beneden ook de eerste Italiaanse Alm liggen. Dat is de **Kordin Grande**.

Hier beginnen de vergezichten al gelijk indrukwekkend te worden als we aan de overzijde tegen de enorme M. Zermula aankijken.

Voor de afrastering slaan we linksaf en volgen nog steeds de 403. (Dit is ook overal aangegeven met rood/wit/rood).

Weer is het licht klimmen waarbij ook de uitzichten naar links met elke meter toenemen. Zeker op een heldere dag als vandaag kunnen we in de verte zelfs de besneeuwde toppen van de Hohe Tauern en verder links de Grossglockner zien.

Dicht aan de voet van de Schülterkofel aangekomen gaat de 403 rechtsaf verder aan de andere zijde van de afrastering. Houten opstapjes helpen ons over het draad, daarna lopen we een stukje vlak door een schitterende omgeving van gevarieerd struikgewas.

Volgens de wandelkaart moeten we nu zo bij een splitsing komen waar we de 403 willen verlaten. Om een bocht zien we dan inderdaad de bekende gele bordjes weer staan en de merktekens staan duidelijk op een rotsblok geschilderd.

Linksaf gaan we verder over de 419/417 richting de Sattel. Ook hier gaat het eerst weer geleidelijk omhoog, maar al snel volgt een steiler gedeelte en moeten we even aan de bak.

Het pad is soms wat overgroeid, maar wel goed te volgen. Dan zien we rechts boven ons een prachtige uitstekende rotspunt. Een oude bekende!

Daar hebben we op gezeten om te lunchen tijdens de Hochwipfel beklimming drie jaar geleden. Het lijkt ons een goed plan om die rots daar nog eens voor te gaan gebruiken.

Vooraf ook omdat we weten dat het uitzicht er werkelijk schitterend is en.... op de achterkant groeit Edelweiss!

Nadat we ons de broodjes hebben laten smaken vervolgen we de klim. Nog even gaat het een beetje steil maar dan vlakt het af als we over een smal rotspadje langs de helling verdergaan met voordurend dat prachtige uitzicht op de Italiaanse Dolomieten en het Gailtal achter ons.

Echt opschieten doen we op dat stukje niet, steeds blijft er wel

iemand staan om die net nog mooiere foto te maken. We zullen heel wat te bekijken hebben vanavond op de camping.

Dan volgt er een bocht naar links en lopen we een Alm op richting de daar al zichtbare Sattel tussen de Schülterkofel en de Ringmauer. Even later zien we op de Sattel ook al de gele routebordjes weer staan.

Een Sattel is altijd uitnodigend, want je weet dat je vanaf daar aan de andere zijde weer een nieuw uitzicht in een totaal ander dal zult krijgen.

Ook hier is dat het geval, de wereld ziet er plots weer totaal anders uit als we boven aankomen. Deze keer kijken we tot diep in het Gailtal richting Hermagor en zien Tröpolach, de toegang tot de Nassfeldpass onder ons liggen. Rechts komen hoge rotsformaties in beeld, de opvallende Hüttenkofel laat zich nu ook zien met links de glooiende hellingen van de Hochwipfel. Opnieuw klikken de camera's.

Vanaf de Sattel moeten we rechtsaf maar dreigen er even fout te lopen. Rechtsaf is namelijk een smal paadje zichtbaar naar de flank van de Ringmauer. Na enkele meters die kant op te zijn gelopen is er een pad linksaf onderuit die we moeten hebben, maar die loop je gemakkelijk voorbij. Hier dus links goed zoeken naar de rood/wit markeringen op enkele rotsblokken voor het vervolg van de wandeling. Eenmaal enkele meters lager staan zijn de markeringen wel weer duidelijk zichtbaar.

We dalen nu over een schitterend paadje af over een groene Alm waar hier en daar groepjes koeien rustig lopen te grazen. Het echte klimmen hebben we achter ons gelaten zodat de rest van de wandeling alleen lichtere hellingen te verwachten zijn, steeds wat op en neer door Alpenweiden, over bergruggen en nog meer verrassende Sattels.

Terwijl we de Hochwipfel links houden volgen we het duidelijk en goed gemarkeerde pad steeds verder bergaf. We gaan helemaal links om het topje heen van de foto rechts.

Beneden op de wei aangekomen loopt het met een grote boog naar rechts, nagenoeg helemaal vlak. Het is heerlijk wandelen hier en de omgeving is wonderschoon.

Nadat we rechts van een lager topje langs zijn gelopen buigt het verder naar rechts af en zien we weer een Sattel in beeld verschijnen. Een lage deze keer, maar we zijn gelijk weer benieuwd wat we achter deze 'verhoging' te zien zullen krijgen.

Daar komen we snel achter want de pieken van de prachtige Trogkofel houden zich niet lang verborgen. Daar gaan we straks nog veel meer van zien nu we die kant op lopen.

Rechts is dan ook de Ringmauer beter te zien waar we omheen trekken. Hier is goed waar te nemen waar deze berg zijn naam vandaan heeft gekregen. Een hoge loodrechte rotswand loopt helemaal om deze berg heen als een ring.

Na de Sattel daalt het weer licht en lopen we door opnieuw een geheel ander landschap met nog meer fantastische uitzichten.

Links kunnen we ook steeds meer richting het Gailtal kijken en zien dan plots de Rattendorfer Alm opdoemen. Drie jaar geleden zijn we bij die Alm met een prachtig terras gestart voor een [wandeling naar de voet van de Trogkofel](#) om daarna iets van de 403 boven over de bergrug te lopen die we nu voor ons zien liggen. Toen moesten we afbreken door dreigend onweer, nu krijgen we wel onze kans.

De lange bergrug tussen de Trogkofel links en de Ringmauer rechts ziet er van hier geweldig uitnodigend uit. Daar gaan we zo dadelijk overheen. Bij de volgende splitsing gaan we rechtdoor richting deze bergrug.

Wie de route nog wat wil verlengen kan hier links bergaf gaan lopen, een breder pad, tot aan een Jagthütte boven de Rattendorfer Alm. Dan weer rechts omhoog via het pad dat op de foto hiernaast zichtbaar is.

(Iets voorbij deze jachthut staat een leuke kapel die we straks van bovenaf ook zien staan).

Boven bij de richtingaanwijzer dan nogmaals rechtsaf brengt je terug naar waar wij boven op de kruising aan zullen komen. Dat is bij de dan volgende richtingaanwijzerpaal.

(Deze optionele lus is 1,5Km en 180 hoogtemeters extra).

Rechtdoor op de splitsing versmalt het pad al snel en moeten we af en toe tussen het struikgewas en de Alpendennen door kruipen.

Ook passeren we een erg leuk stukje moeras hier boven op de berghelling en verderop een paar kleine stroompjes die het moeras lijken te voeden met water.

Steil wordt het niet, maar het is hier en daar wel even klauteren over grotere stenen en stukjes modderig pad zien door te komen.

Eenmaal vlak onder de kruising boven op de bergrug aangekomen moeten we een paar meter nog flink klimmen, maar dan zijn we ook boven op de rug en komt er weer een geheel nieuw uitzicht naar de andere zijde bij.

Het is er onvoorstelbaar mooi en er is nu zo veel te zien dat we besluiten een pauze te gaan houden. We kijken rond naar een geschikte plaats om te kunnen zitten en vinden deze door bij de kruising rechtsaf te slaan in de richting waar we toch al heen moeten. Enkele meters verderop zien we een brede richel waar de rood/wit/rood markeringen van de 403 die we nu weer hebben bereikt aangeven dat we daar op moeten klimmen voor het vervolg. Dat is tevens een mooie richel om als bankje te dienen.

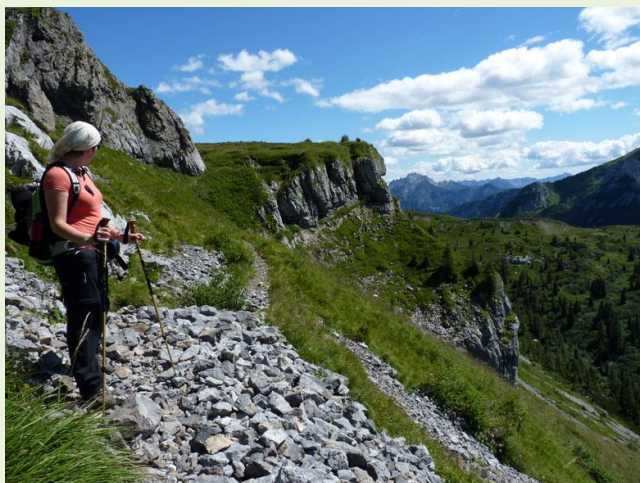
De grens tussen Italië en Oostenrijk loopt precies langs onze zitplek en we kunnen kiezen in welk land we willen zitten en hoe we eventuele andere wandelaars willen begroeten; Met een Grüss Gott of Buongiorno?

Voor degenen die niet de extra lus hebben gemaakt maar wel graag een extra stukje 403 over deze bergrug willen lopen, is dat hier eenvoudig mogelijk zonder al te veel extra hoogtemeters. Gewoon linksaf de 403 een stukje volgen richting de Trogkofel (2279m) en dan later terugkeren afhankelijk van de beschikbare tijd/energie.

Hoe mooi het hier ook is, we zullen toch weer eens verder moeten gaan en pakken dan ook de goed gemarkeerde 403 weer op om aan een weer lichte klim te beginnen.

Na het overwinnen van enkele hoogtemeters wordt het weer vlak en lopen we links van de Ringmauer langs. Voor ons zien we links van de Ringmauer (2017m) nog een klein kopje opduiken, dit is de Cma di Lanza (1893m). Ons pad loopt zo dadelijk tussen deze twee toppen door om daar in een klein kommetje af te dalen.

Aan het eind van dit kleine dalletje weer enkele meters omhoog, dat brengt ons nog eens naar een kleine Sattel tussen deze twee toppen. Weer nieuwe vergezichten dus! De M. Zermula is weer te zien en ook de Straniger Kopf met links ervan de schitterende Findenigkofel die we ook al eens hebben beklommen.

Aan het einde van het plateau lijkt het niet verder te gaan, maar om het hoekje van de rots waar we op af lopen zien we alsnog het pad langs de berghelling dat we moeten

hebben. Met een lange lus loopt het bijna waterpas langs de steile helling wat garant staat voor mooie uitzichten onder het wandelen.

Wanneer het verderop op de Alm weer breder wordt lopen we door het hoge gras op een volgend groen topje af en nadat we deze zijn overgestoken zien we een prachtige groene vlakke voor ons uitgestrekt. Met rechts de Schülterkofel en de uitstekende rotspunt waar we vanmiddag de broodjes hebben gegeten.

Het is duidelijk dat we zo dadelijk weer terug bij het startpunt zijn, maar eerst nog die mooie groene velden doortrekken tot de splitsing waar we vanmorgen rechts omhoog naar de Sattel zijn gelopen.

Nu houden we links aan terug naar de omheining om daar weer Oostenrijk binnen te gaan.

De weg terug naar de wagen is nu snel gevonden waar we ons gelijk ontdoen van de wandeluitrusting en snel in de wagen springen om terug te rijden naar de Straniger Alm.

Daar hadden we ons al een tijdje op verheugd, het afsluiten van de wandeldag met een bezoekje aan deze Alm.

Op deze boerderij worden nog veel lekkernijen zelf gemaakt. De verschillende kaas- en worstsoorten kunnen op het terras worden genuttigd of mee worden genomen naar de camping. Alles is er even lekker.

Wie denkt wel een heerlijke Apfelstrudel gegeten te hebben, die heeft volgens mij deze nog nooit gehad! Het blijft mijn favoriet.

Dan wordt het weer tijd om aan de lange afdaling naar het dal te beginnen en terug te keren naar de camping met een volle maag en een even volle geheugenkaart in de camera's.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |